

Grote pluimen met draad-dunne witte bloemen. Dat is de belangrijkste sierwaarde van *Chionanthus*. De heester is vrij onbekend en niet overal makkelijk te verkrijgen. 'Wie de heester echter één keer in volle bloei heeft gezien, zal hem niet snel vergeten', aldus Bert Vermeijden van Garden Tours en GroenVisie.

Tekst: Emiel van den Berg
Fotografie: www.visionspictures.com

Chionanthus virginicus

Plantnaam: *Chionanthus virginicus* - Sneeuwvlokkenboom
Groeivorm: brede struik tot kleine boom
Blad: omgekeerd eirond- langwerpig
Bloem: wit, in hangende pluimen
Bijzonderheden: sierlijke, geurende bloeiwijze

Bij de Oleaceae, de olijffamilie, denken de meeste mensen al snel aan Mediterrane planten, planten die gelijkenis vertonen met de zoonanbiddende olijf. Verrassend is echter dat de olijffamilie veel 'Nederlandse' vertegenwoordigers kent. Forsythia, Ligustrum, Syringa, Jasminum en Fraxinus zijn enkele voorbeelden. Minder bekend zijn Abeliophyllum, Phillyrea en Fontanesia. En ook *Chionanthus* behoort tot de Oleaceae. Het geslacht telt twee soorten. *C. virginicus* - de Virginische sneeuwvlokkenboom - is te vinden in delen van Noord-Amerika, met name in vochtige bossen en struikvegetaties. *C. retusus* - de Chinese sneeuwvlokkenboom - groeit van nature in bos- en rotsgebieden in China.

De geslachtsnaam *Chionanthus* bestaat uit twee Griekse woorden. 'Chiôn' betekent sneeuw en 'anthos' bloem. De Nederlandse naam sneeuwvlokkenboom is een letterlijke vertaling van de wetenschappelijke naam en verwijst naar de draaddunne sneeuw witte bloemen die de heester jaarlijks sieren. Zowel om de wetenschappelijke als de Nederlandse naam ontstaat soms verwarring. De wetenschappelijke naam wordt nogal eens verward met die van *Chimonanthus*. Dit is echter een heester die elke winter met gele bloemen op het kale hout bloeit. De Nederlandse naam wordt regelmatig verward met de sneeuwvlokjesboom, *Halesia*. Ook al bloeien de sneeuwvlokkenboom en de sneeuwvlokjesboom op min of meer hetzelfde tijdstip, zowel de groei- als bloemvorm verschillen. Bij *Halesia* lijken de bloemen op die van sneeuwvlokjes.

KLEINE BOOM

Voor Bert Vermeijden, eigenaar van tuinreisorganisatie Garden Tours en tuinontwerpbureau

BERT VERMEIJDEN:

'Draadachtige, bijna sprookjesachtige bloemen'

GroenVisie, is *Chionanthus* een favoriet. "Tijdens de vele groenreizen die ik maak, kom ik de plant geregeld tegen. Heb je de struik één keer in volle bloei gezien, met de overdaad aan sprookjesachtige draaddunne bloemen, dan vergeet je hem nooit meer." Vermeijden heeft het dan over *C. virginicus*, de soort die in de Nederlandse handel het meeste voorkomt. "De plant is echter niet eenvoudig te verkrijgen. Slechts een paar leveranciers hebben hem standaard in hun sortiment. Zeker als je een wat forse maat zoekt, wordt het lastig."

De winterharde *C. virginicus* bereikt een hoogte en breedte van enkele meters. "Na tien jaar is de plant circa 2,5 meter hoog en breed. In een mooie ronde vorm. Hij vraagt zeker ruimte, maar wordt niet enorm groot. Hele oude exemplaren groeien soms uit tot kleine boom." Aan de jonge olijfgroene twijgen, die na verloop van jaren relatief dik worden, verschijnt omgekeerd eirond tot langwerpig blad met een lengte van 8 tot 20 cm. De bladtop loopt spits toe en de bladkleur is donkergroen. Onder de nieuwe groeischeuten, op het in voorgaand jaar gevormde hout, ontlukken de bloemen. Deze staan in grote, hangende pluimen en hebben een sneeuw witte kleur. Opvallend zijn de smalle en lange kroonbladeren die de bloem een sierlijk uiterlijk geven. De lengte van die

kroonbladeren kan tot circa 6 cm reiken terwijl de breedte niet meer dan 3 mm bedraagt. Behalve dat de bloemen een sierlijke uitstraling hebben, geuren ze aangenaam.

HERFSTVERKLEURING

Afhankelijk van de weersomstandigheden bloeit *C. virginicus* tussen eind april en begin juni. "Die bloei is spectaculair maar duurt jammer genoeg niet enorm lang. Het is daarom zaak om de heester te voorzien van buurplanten die in andere periodes de show stelen, het gaat in een tuin uiteindelijk altijd om de mix." Overigens noemt Vermeijden de gele herfstverkleuring ook nog als bijzondere sierwaarde. De eveneens bladverliezende *C. retusus* blijft kleiner dan *C. virginicus*. Mocht er al sprake zijn van een boomvorm dan bereikt deze slechts zelden een hoogte van 5 à 6 meter. Ook het blad is opvallend kleiner. Een ander groot verschil met *C. virginicus* is dat *C. retusus* enkele weken eerder bloeit en dat de bloemkleur nog witter is. Ook zijn de bloempluimen groter en meer opstaand.

"Wat de groeiplaats betreft, verlangt de sneeuwvlokkenboom voedzame, lichtzure en niet te droge grond. Liefst in een beetje schaduw", besluit Vermeijden. *C. retusus* verdraagt iets meer kalk.